

5. DOMAČE BRANJE

Dante Alighieri – BOŽANSKA KOMEDIJA (Pekel)

1. AVTOR, OBDOBJE IN OKOLIŠČINE NASTANKA:

Italijanski pesnik Dante Alighieri se je rodil v vplivni florentinski družini v Firencah leta 1265. Pri 6-ih letih mu je umrla mati, pri 15-ih pa oče. Kot 9-letni deček naj bi se zaljubil v Beatrice, hčer Folca Portinarija. Beatrice naj bi bila njegov navdih pri pisanju, čeprav nikoli ni spregovoril z njo. Študiral je pri florentinskem enciklopedistu Latiniju, poslušal je frančiškanska predavanja iz mistike in tako je spoznal novo moderno filozofijo Tomaža Akvinskega. Po domnevni smrti Beatrice je Dante iskal uteho v klasični književnosti. Tako je napisal prvo delo z naslovom Novo življenje. Do konca svojega življenja je živel pri prijateljskih družinah v Ravenni. Tam naj bi tudi 14. 12. leta 1321 umrl.

Posebno je častil rimskega pesnika Vergila. Pesniku Dantu Alighieriju pripada tako imenovani sladki novi slog. Avtor spada v obdobje poznega srednjega veka (1300 - 15. stol.). Osrednji zgradbeni, epski motiv je potovanje. Božanska komedija je nastajala v letih 1309 do 1321.

2. POVZETEK VSEBINE: Pekel je pesnik vsebinsko razdelil na devet koncentričnih krogov, po katerih so razporejeni grešniki od blažjih k hujšim. Krogi pa se skupaj oblikujejo v narobe obrnjen stožec. S površja zemlje se krogi ožijo v notranjost, do središča zemlje. Čim globlje je koncentrični krog, tem manjši je in toliko večje je v njem trpljenje.

Dante se na polovici svojega življenja znajde v gozdu. Ravno ko se je želel povzpeti so se pred njim pojavili panter, lev in volkulja, ki so mu zaprli pot. Iz zagate ga reši rimski pesnik Vergil, ki mu obljubi, da ga bo popeljal skozi kraje po peklenskem peklu. Vergil pojasni Danteju, da ga je poslala Beatrice. Tako pesnika najprej prideta v peklenko preddverje, kjer bivajo duše nekristjanov. Od prvega kroga pa preddverje ločuje reka Aheront. Dante je v vsakem krogu malce začuden, saj vidi vse grešnike, tudi tiste slavne ljudi. Je zelo ponosen, da je lahko v družbi tako »zaslužnih« mož. Skoraj vsak krog straži kakšna »zverina«. Na primer Minos, pes Cerber, Pluton... Mnogokrat Danteja nagovore sence umrlih, kot je to storil Ciacco, florentinski meščan. Duše velikokrat prosijo pesnika, naj oživi spomin nanje. Vergil mora velikokrat pojasnjevati svojemu spremljevalcu, kaj se dogaja v krogih in kateri grešniki so v njem.

V zadnjem krogu je ledena ploskev Judovine. Tu so kaznovani najhujši grešniki, izdajalci svojih dobrotnikov. Tu je središče zemlje in dno peklenškega kraljestva. Vergil in Dante se povzpeta na hrbet samemu Luciferju, ki tiči čisto na dnu jame do prsi vkovan v led. Skozi odprtino na koncu jame sta pobegnila v nebo, kjer sta zagledala jasne, svetleče se zvezde.

4. LASTNO MNENJE O DELU, IZBRANA MISEL:

Delo je zelo "naporno" za branje in zahteva veliko koncentracije, še posebej zaradi zmede v besedilu in našega nepoznavanja razmer v tistem času. Pri tem so zelo pomagale opombe, ki jih je bilo na pretek. Le težka je doumeti, da je to le neke vrste domišljjsko delo, saj se je pesnik zelo dobro vživel v svoje namišljeno potovanje skozi peklo. Dantejeva predstava o peklu je čisto drugačna od moje. To je zame mučen in vroč prostor, kjer je veliko duševnega trpljenja, po pesnikovo pa sploh ni tako zelo hudo in strašno.